

[Elisabeth Bruun Olesen]

Nu har jeg af hr. Kaj Poulsens korte bemærkninger forstået, at man for så vidt er enig med os, hvis vi tog de tre år væk og satte to år i stedet for, og hvis pkt. 2 om, at man udvidede § 62 a, også kom væk. Så siger jeg: jamen hvis vi virkelig er enige om det med Socialdemokratiet, så lad os da prøve at lave noget ud fra det.

Jeg vil lige sige, at man jo allerede i dag har brudt med det princip, der hedder, at uddannelse altid er på SU, aldrig på dagpenge. I dag får man faktisk i forhold til regeringens eget forslag mulighed for at få uddannelse på en dagpengeydelse, som man har valgt at kalde uddannelsesydelse, men uddannelsesydelsen svarer i sit indhold til dagpengene. Størrelsen er den samme, man kalder det bare ikke dagpenge, man kalder det en uddannelsesydelse.

Det vil sige, at det hul, vi er blevet bebrejdet ikke blot af Socialdemokratiet, men også af den borgerlige regering, at vi forsøger at slå, er slået. Jeg synes, det er ejendommeligt at bebrejde os, at vi gennembryder lydmuren med et brag. Det eneste, vi har gjort, er at udvide det, alle herinde siger de er enige i, både den borgerlige regering og Socialdemokratiet.

Socialdemokratiet har også sagt, at det er for sent, at man kan få uddannelsesydelsen, når man er blevet langtidsarbejdsløs. Så kan jeg kun tolke hr. Kaj Poulsens ord sådan, at han er enig i, at man skal kunne få den med det samme. Hr. Kaj Poulsen modsagde mig i alle tilfælde ikke. Hvis jeg ikke har ret, så vil jeg godt have et klart svar fra Socialdemokratiet: er det efter tre måneder, er det efter et halvt år, eller hvornår er det? Hvis man kan koge det ned på den måde, så er der kun den ene forskel. Hvis det er sandt, så synes jeg, at vi i forhold til Socialdemokratiets tidligere forholden sig til arbejdsløshedsforsikringen er kommet et meget, meget langt skridt, og det er jeg utrolig glad for, hvis det virkelig skulle være sandt.

Det handler altså ikke om en eller anden skør VS-opfindelse, der ikke tager vare på forsikringsprincippet. Det handler om at arbejde i forhold til systemet, som det ser ud i dag, og fjerne de værste ting, nemlig de nedsatte dagpenge og det, at man først kan få uddannelsesydelsen på et alt for sent tidspunkt.

Fru Jette Thomsen sagde, at det her brød rådighedsprincippet totalt; man kunne få uddannelse på op til tre, fire, fem år. Det passer ikke. I dag kan man få uddannelse i to år, hvor man ikke står til rådighed for arbejdsmarkedet. Det vil sige, at i de to år, regeringen selv har fremsat forslag om og har fået vedtaget, har man ikke pligt til at tage imod arbejde. Altså er rådighedsbegrebet brudt i to år. Vi bryder det så et år til. Jeg synes, det er fantastisk, at det ene år nærmest kan få murene her til at synke sammen. Vedrørende § 62 a præciserer vi, at den udvidelse, vi ønsker, skal følges op med, at man på det tidspunkt faktisk skal stå til rådighed for arbejdsmarkedet; da skal man tage imod det arbejde, man måtte få anvist.

Så jeg synes, at det er store ord uden reelt indhold. Hr. Tørnæs var inde på det samme.

Jeg takker som sagt SF. SF synes, det er et problem, at det kun er 3-årigt, og at der er mange folk, der skal uddannes, der skal starte helt fra bunden af, på en frisk, og derfor burde 9.-10. klasse ikke tælle med. Man kan sige, at 9.-10. klasse kan man jo tage efter § 62 a også i dag, så man kan jo benytte tiden dér.

De radikales ordfører snakkede om flaghejsning og vimpler, og jeg ved ikke hvad, og sagde, at det her forslag brød 26-ugers reglen. Det gør det for så vidt også, på samme måde som da man havde arbejdstilbud. Det er rigtigt nok, men det ønsker vi også. Når samfundet ikke kan give folk arbejde, fordi der ikke er arbejde at få, ønsker vi dem ikke straffet, hverken i form af nedsatte dagpenge eller ved, at de ryger ud af dagpengesystemet over på socialhjælp. Det er ikke den enkelte arbejdsløses skyld, at vedkommende er arbejdsløs. Det er samfundet, der ikke sørger for, at der er arbejde nok.

Hr. Bollmann sagde, at VS er kommet med en byge af forslag på A-kasseområdet. Nu ved jeg ikke, hvor meget en byge er i hr. Bollmanns forståelse. Vi er kommet med to forslag. Vi er kommet med det, vi diskuterer nu, og så er vi kommet med det, vi skal diskutere om lidt. Det handler for øvrigt ikke om arbejdsløshedsforsikringssystemet; det handler om langtidsarbejdsløse kvinders ret til uddannelse som en forsøgsordning via en helt anden lovgivning. Så den byge har jeg svært ved at se.